

31 Οκτωβρίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π., ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ,
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΑΝΕΖΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 320/87, 323/87, 332/87, 334/87, 370/87, 375/87, 378/87,
380/87, 384/87, 403/87, 444/87, 460/87, 475/87, 476/87, 488/87, 490/87,
501/87)

Προθεσμία Ασκήσεως Αιτήσεως Ακυρώσεως — Αστυνομία — Δημοσίευση
προαγωγών στις εβδομαδιαίες διαταγές στις 23.3.87 — Καταχώρηση
Αιτήσεως Ακυρώσεως την 10.6.87 — Προδήλως επιρροέσιμη.

Ακυρωτική απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου στα πλαίσια της δικαιοδο- 5
σίας του Άρθρου 146 — Επανεξέταση θέματος από Διοίκηση —
Υποχρέωση διοικητικού οργάνου — Βάση επανεξέτασης — Νομικό και
πραγματικό καθεστώς, που ίσχυε κατά τον χρόνο, που είχε ληφθή η ακυ-
ρωθείσα απόφαση — Η νέα απόφαση έχει αναδρομικήν ισχύ, που ανα- 10
τρέχει στον χρόνο της εκδόσεως της ακυρωθείσης πράξεως —
Εκδίδεται, όμως, στο παρόν και επομένως δεσμευτικό είναι το ισχύον
κατά τον χρόνο της εκδόσεως δίκαιο — Αυτό υπαγορεύει η αρχή της
νομιμότητας.

Ανάκληση διοικητικής πράξεως — Συνέπειες — Βάση επανεξέτασης — 15
Νομικό και πραγματικό καθεστώς, που ίσχυε κατά τον χρόνο, που είχε
ληφθή η ανακληθείσα απόφαση — Η νέα απόφαση έχει αναδρομικήν
ισχύ, που ανατρέχει στον χρόνο της εκδόσεως της ανακληθείσης πράξε-
ως — Εκδίδεται, όμως, στο παρόν και επομένως δεσμευτικό είναι το

ισχύον κατά τον χρόνο της εκδόσεως δίκαιο — Αυτό υπαγορεύει η αρχή της νομιμότητος.

5 Σύνταγματικό Δίκαιο — Αναδρομικότητα νόμου — Επιτρέπεται, εκτός αν προσκρούει σε συγκεκριμένη συνταγματική πρόνοια — Το ίδιο ισχύει και για δευτερογενή νομοθεσία, που έχει αναδρομική ισχύ κατ' εξουσιοδότηση νόμου — Οι Περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμοί, 1987 — Ο Περί Αστυνομίας (Τροποποιητικός) Νόμος, 1987, με τον οποίο προστέθηκε το άρθρο 13(5) — Ο νόμος εξουσιοδοτούσε την έκδοση Κανονισμών με αναδρομική ισχύ, πράγμα, που έγινε.

15 Ακυρωτική απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου στα πλαίσια της δικαιοδοσίας του Άρθρου 146 — Επανεξέταση θέματος από Διοίκηση — Υποχρέωση διοικητικού οργάνου — Διαδικασία, που εκ των πραγμάτων άνευ πταίσματός της η διοίκηση είναι αδύνατο να εφαρμόσει — Η Διοίκηση μπορεί να ακολουθήσει άλλη διαδικασία, που να παρέχει τα ίδια εχέγγυα, ως και η προβλεπόμενη.

20 Αστυνομία — Προαγωγές — Προσόντα — Εξετάσεις — Απόφαση περί επιτυχίας σε εξετάσεις — Δημοσίευση ονομάτων επιτυχόντων — Το κέρως της εν λόγω αποφάσεως δεν μπορεί να κριθῆ παρεμπιπτόντως σε διαδικασία προσβολής προαγωγών.

25 Εκτελεστή Διοικητική Πράξη — Αστυνομία — Προαγωγές — Προσόντα — Εξετάσεις — Απόφαση περί επιτυχίας σε εξετάσεις — Δημοσίευση ονομάτων επιτυχόντων — Αιποτελής απόφαση, το κέρως της οποίας δεν μπορεί να κριθῆ παρεμπιπτόντως σε διαδικασία προσβολής προαγωγών.

30 Ακυρωτική απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου στα πλαίσια της δικαιοδοσίας του Άρθρου 146 — Επανεξέταση θέματος από Διοίκηση — Αστυνομία — Προαγωγές — Ακύρωση — Επανεξέταση από νέον Αρχηγό της Αστυνομίας — Ορθά έγινε, διότι τα καθήκοντα εκ του νόμου του Αρχηγού ασκούνται από τον εκάστοτε κατέχοντα την θέση.

35 Αστυνομία — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Λαμβάνεται υπόψη, αλλά δεν συνεκτιμάται με τα άλλα κριτήρια.

40 Οι περί Αστυνομίας (Τροποποιητικοί) Κανονισμοί 1983, με τους οποίους τροποποιούνται οι Κανονισμοί του 1958 εκρίθησαν άκυροι από το Ανώτατο Δικαστήριο, με αποτέλεσμα την ακύρωση των σχετικών προαγωγών, που δεν έγιναν με βάση τους Κανονισμούς του 1958,

αλλά βάσει των εν λόγω ακύρων Κανονισμών.

Μετά την ακύρωση εψηφίσθη ο νόμος 18/87, με τον οποίον τροποποιήθηκε το άρθρο 13, με την προσθήκη εδαφίου (5) ότι "... Κανονισμοί ... δυνάμει του παρόντος άρθρου δυνατόν να έχουν αναδρομική ισχύν". Στη συνέχεια εψηφίσθησαν οι Περί Αστυνομίας (Τροποποιητικοί) Κανονισμοί με ισχύν από 10.11.66. Οι τελευταίοι Κανονισμοί κατήργησαν τους Κανονισμούς του 1958.

5

Συνεπεία άλλης απόφασεως του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με την οποίαν είχαν ακυρωθή προαγωγές ενδιαφερομένων σε λοχίες, η διοίκηση ανεκάλεσε την προαγωγήν των σε υπαστυνόμους, αφού η τελευταία είχεν βασισθή στην ιδιότητα του λοχία, που κατείχαν κατά τον κρίσιμο χρόνο.

10

Η διοίκηση επανεξέτασε τις ακυρωθείσες και ανακληθείσες προαγωγές και κατά την επανεξέταση εφήρμοσε τους εν λόγω Κανονισμούς του 1987.

15

Οι παρούσες Αιτήσεις Ακυρώσεως στρέφονται κατά των νέων μετά την εν λόγω επανεξέταση προαγωγών.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε με βάση την νομική αρχήν, που προκύπτει από το πρώτο περιληπτικό σημείωμα, ότι οι καθ' ων η Αίτηση ορθά εφήρμοσαν τους Κανονισμούς του 1987. Δεν είχαν την νομική δυνατότητα να εφαρμόσουν Κανονισμούς του 1958, που δεν ίσχυαν, αφού είχαν αναδρομικά καταργηθή.

25

Περαιτέρω και με βάση την πραγματικήν αδυναμίαν εφαρμογής της κανονικής διαδικασίας λόγω του χρόνου, που είχεν παρέλθει από της εποχής των προαγωγών, που είχαν ακυρωθή, το Ανώτατο Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα, υιοθετώντας την επί του θέματος νομολογίαν, ότι ορθά οι καθ' ων η Αίτηση υιοθέτησαν άλλη διαδικασία, με τα ίδια εχέγγυα.

30

Το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε, επίσης, ότι δεν μπορούσε να εξετάσει την νομιμότητα αποφάσεως, με την οποίαν δύο από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα είχαν θεωρηθή ότι επέτυχαν στις σχετικές εξετάσεις, η επιτυχία στις οποίες ήταν προϋπόθεση προαγωγής και τούτο διότι εθεώρησε την απόφαση αυτοτελή.

35

40

Τέλος, αφού το Δικαστήριο ασχολήθηκε με την σημασία, που δια-

δραματίζει η αρχαιότητα στις προαγωγές στην Αστυνομία, εντοπίζοντας διαφορά από τα συμβαίνοντα στην δημοσίαν υπηρεσία, απέρριψε τις Αιτήσεις Ακυρώσεως, εφόσον οι επίδικες αποφάσεις ήσαν υπό τις περιστάσεις εύλογα επιτρεπτές στους καθ' ων η Αίτηση.

5

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

10 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Eracleous and Others v. Republic (1985) 3 C.L.R. 740,

Savvides and Others v. Republic (1986) 3 C.L.R. 998,

15

Lefkatis and Others v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1372,

Stavrou and Others v. Republic (1986) 3 C.L.R. 361,

20

Papanicopoulos v. Morphou Co-Operative (1986) 1 C.L.R. 288,

Παπαδόπουλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 973,

Rodiere, C.E. 26 Δεκεμβρίου, 1925, Rec. 1065, R.D.P. 1926.32

25

Plousiou v. Central Bank (1985) 3 C.L.R. 1257,

Yiallouros v. Republic (1986) 3 C.L.R. 677,

30

Georgakis v. Republic (1987) 3 C.L.R. 348,

Haris v. Republic (1989) 3 C.L.R. 147,

Michanicos and Another v. Republic (1976) 3 C.L.R. 237,

35

Savva v. Republic (1985) 3 C.L.R. 694,

Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318.

40 **Προσφυγές.**

Προσφυγές εναντίον της προαγωγής των ενδιαφερομένων

μερών στο βαθμό Υπαστυνόμου στην Αστυνομική δύναμη αντί των αιτητών.

- Στ. Ερωτοκρίτου (κα)*, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 320/87. 5
- Α. Παπαχαλαράμπος*, για τους Αιτητές στις Υποθέσεις Αρ. 323/87, 370/87, 380/87, 384/87, 403/87, 444/87, 460/87, 476/87, 488/87, 490/87. 10
- Τ. Παπαδόπουλος*, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 378/87.
- Α. Χαβιαράς*, για τους Αιτητές στις Υποθέσεις Αρ. 332/87, 334/87. 15
- Α. Τριανταφυλλίδης*, με τον κ. Μ. Κυπριανού, για τον Αιτητή στη υπόθεση Αρ. 375/87.
- Γ. Ερωτοκρίτου*, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 475/87. 20
- Αμ. Λεμονάρης*, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 501/87.
- Μ. Φλωρέντζος*, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας με τον Γιωργαλλή, για τους Καθ' ων η Αίτηση. 25
- Μ. Βασιλείου*, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Α. Αριστείδου.
- Π. Παπαγεωργίου*, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη - Γ. Παπαγεωργίου, Θ. Αναστασίου, Γ. Σακκάδα. 30
- Ε. Λιάτσου (κα)* για τον Χρ. Τριανταφυλλίδη μαζί με την Ε. Ζησίμου (δ/νίς) και Χρ. Βασιλειάδης, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη - Αντ. Θεοδούλου, Π. Τρακκούδη, Στ. Θεοδώρου, Λ.Α. Λουκά, Δ. Αγαπίου, Κ. Σακκά, Αν. Παναγιώτου, Κ. Γεωργίου, Χρ. Θεοδώρου, Β. Χ'Γιάννη, Γ. Παναγιώτου, Ι. Διαουρή, Α. Παπά, Α. Μαραθεύτη, Γ. Τέκλο, Στ. Γυψιώτη, Π. Σωκράτους, Σ. Αντωνιάδη, Σπ. Κονιώτη, Χρ. Λαζάρου, Χρ. Ιωάννου, Δ. Ιάσωνος, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Κ. Σακκά παρουσιάζεται μαζί τους και ο κ. Παπαγεωργίου. 40
- Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Την Απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει

ο Δικαστής κ. Στυλιανίδης.

5 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Με τις προσφυγές αυτές οι αιτητές προσβάλλουν τη νομιμότητα της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών στο βαθμό Υπαστυνόμου, από 15 Δεκεμβρίου, 1984, που δημοσιεύτηκε στις 23 Μαρτίου, 1987, στις Εβδομαδιαίες Διαταγές.

10 Οι Εβδομαδιαίες Διαταγές είναι εσωτερικό περιοδικό που κυκλοφορεί σε όλα τα μέλη της Αστυνομικής Δύναμης.

15 Οι καθ' ων η αίτηση ήγειραν προδικαστική ένσταση ότι η Προσφυγή Αρ. 501/87, που καταχωρίστηκε στις 10 Ιουνίου, 1987, είναι εκπρόθεσμη και ως εκ τούτου απαράδεκτη.

20 Ο επιτακτικός περιορισμός της προθεσμίας των 75 ημερών, μέσα στις οποίες πρέπει να καταχωρίζεται προσφυγή, με βάση την παράγραφο 3 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, είναι ανελαστικός και ουσιαστικά είναι κλίνη του Προκρούστη. Η προσφυγή αυτή πρόδηλα καταχωρίστηκε μετά την εκπνοή της προθεσμίας των 75 ημερών και ως εκ τούτου είναι εκπρόθεσμη και θα απορριφθεί ως απαράδεκτη.

25 Την 1η Δεκεμβρίου, 1984, ένας Λοχίας και στις 15 Δεκεμβρίου, 52 Λοχίες προήχθηκαν στο βαθμό Υπαστυνόμου. Οι προαγωγές αυτές δημοσιεύτηκαν στις Εβδομαδιαίες Διαταγές, στις 31 Δεκεμβρίου, 1984.

30 Στις 20 Μαρτίου, 1985, στις υποθέσεις *Eracleous and Others v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 740, η προαγωγή από 15 Φεβρουαρίου, 1978, 413 Μελών της Αστυνομικής Δύναμης σε Λοχίες ακυρώθηκε από το Δικαστήριο, γιατί:-

35 (α) Ο Αρχηγός της Αστυνομίας έλαβε υπόψη του εκθέσεις της Κ.Υ.Π. δυσμενείς για τους αιτητές στις προσφυγές εκείνες, χωρίς να τους δώσει την ευκαιρία να ασκήσουν το δικαίωμα ακρόασης.

40 (β) είχε διαβουλευθεί προηγουμένως με τον Υπουργό Εσωτερικών πάνω στο θέμα των προαγωγών και δεν ήταν καθαρό σε ποία έκταση η επέμβαση του Υπουργού ή η διαβούλευση με αυτόν επηρέασε την

απόφαση για τις προαγωγές.

Τριανταεπτά από τους Λοχίες αυτούς είχαν, εν τω μεταξύ, προαχθεί σε Υπαστυνόμους.

5

Ο Αρχηγός της Αστυνομίας, μετά την ακυρωτική απόφαση ανακάλεσε την προαγωγή των 37 στη θέση του Υπαστυνόμου και η πράξη της ανάκλησης δημοσιεύτηκε στις Εβδομαδιαίες Διαταγές της 25ης Νοεμβρίου, 1985.

10

Οι προαγωγές που δημοσιεύτηκαν στις 31 Δεκεμβρίου, 1984, προσβλήθηκαν με προσφυγές ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Στις υποθέσεις *Savvides and Others v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 998, η Απόφαση εκδόθηκε στις 26 Ιουνίου, 1986, η προαγωγή των υπόλοιπων 16 στη θέση Υπαστυνόμου ακυρώθηκε, γιατί βασίστηκε σε άκυρους Κανονισμούς.

15

Στις 28 Φεβρουαρίου, 1987, με βάση τους περί Αστυνομίας (Προαγωγεί) Κανονισμούς του 1987, οι οποίοι δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα, Αρ. 2211, της 27ης Φεβρουαρίου, 1987, Παράρτημα Τρίτο, σελ. 283, Κ.Δ.Π. 71/87, (Κανονισμοί 71/87), προήχθηκαν στη θέση του Υπαστυνόμου 53 Λοχίες. Οι προαγωγές αυτές δημοσιεύτηκαν στις Εβδομαδιαίες Διαταγές, με Αύξοντα Αρ. 9, ημερομηνίας 2 Μαρτίου, 1987.

20

25

Στις 20 Μαρτίου, 1987, αφού ακολουθήθηκε η διαδικασία που προβλέπεται στο Νόμο, εκδόθηκαν οι περί Αστυνομίας (Προαγωγεί) Κανονισμοί του 1987, και δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αρ. 2217, ημερομηνίας 20 Μαρτίου, 1987, Παράρτημα Τρίτο, σελ. 359, Κ.Δ.Π. 100/87, (Κανονισμοί 100/87).

30

Οι Κανονισμοί 100/87, που το κείμενό τους είναι ταυτόσημο με τους Κανονισμούς 71/87, κατάργησαν τους Κανονισμούς 71/87 και έχουν αναδρομική ισχύ από τις 10 Νοεμβρίου, 1966 - (βλ. Κανονισμό 22).

35

Ο Αρχηγός της Αστυνομίας, αμέσως μετά τη δημοσίευση των Κανονισμών 100/87, ανακάλεσε τις πιο πάνω προαγωγές.

40

Αμέσως μετά την ανάκληση, με βάση το Άρθρο 13(2) του Νόμου και τους Κανονισμούς 100/87, προχώρησε στη διαδικασία πλήρωσης των 53 θέσεων Υπαστυνόμου. Αποφάσισε την προαγωγή 53 Λοχίων σε Υπαστυνόμους. Δόθηκε η έγκριση του Υπουργού Εσωτερικών. Συμπληρώθηκε η απόφαση προαγωγής και οι προαγωγές δημοσιεύτηκαν στις Εβδομαδιαίες Διαταγές, Αύξοντας Αρ. 12, στις 23 Μαρτίου, 1987, σελ. 103, Αρ. 168(1).

10 Οι προαγωγές αυτές προσβάλλονται με τις παρούσες προσφυγές, που συνεκδικάστηκαν γιατί έχουν κοινά σημεία γεγονότων και Νόμου.

15 Με τις προσφυγές προσβάλλεται η νομιμότητα προαγωγής διαφορετικού αριθμού ενδιαφερομένων μερών (από 7 έως 53). Μερικοί αιτητές, στη διάρκεια της διαδικασίας, απόσυραν τις προσφυγές τους εναντίον της προαγωγής ορισμένων ενδιαφερομένων μερών, αλλά, επειδή οι ίδιες προαγωγές προσβάλλονται από άλλες προσφυγές, η νομιμότητα της προαγωγής και των 53 ενδιαφερομένων μερών συνεχίζει να αποτελεί το αντικείμενο της έρευνας του Δικαστηρίου.

25 Οι λόγοι που προβάλλονται για την ακύρωση της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών είναι:-

- 25 1. Έγιναν με βάση άκυρους Κανονισμούς, ενώ έπρεπε να γίνουν με βάση τους περί Αστυνομίας (Προαγωγεί) Κανονισμούς του 1958, (Κανονισμοί 1958).
- 30 2. Δόθηκε αναδρομική ισχύ στις προαγωγές.
3. Δύο ενδιαφερόμενα μέρη - οι Τέκλος και Παπακώστας - δεν είχαν τα προσόντα προαγωγής, γιατί δεν είχαν περάσει με επιτυχία τις σχετικές εξετάσεις για τη θέση Υπαστυνόμου.
- 35 4. Δεν τηρήθηκε η διαδικασία που προβλέπουν οι Κανονισμοί και ήταν αδύνατο στο χρονικό διάστημα τριών ημερών, που μεσολάβησε από τη δημοσίευση των Κανονισμών 100/87 μέχρι την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, να ακολουθηθεί πιστά η προβλεπόμενη διαδικασία στους Κανονισμούς 3-9 και 7(4).
- 40

5. Δε συνεκτιμήθηκε όπως έπρεπε η αρχαιότητα αιτητών.
6. Ο κάθε αιτητής ισχυρίζεται ότι δεν έγινε η επιλογή των καταλληλοτέρων και ότι είναι υπέρτερος από ενδιαφερόμενα μέρη. 5
7. Έλλειψη αιτιολογίας.

Οι Κανονισμοί του 1958 εκδόθηκαν με βάση το Άρθρο 10 του περί Αστυνομίας Νόμου του 1958 (Αρ. 5/58), Κεφ. 285, της έκδοσης του 1959 των Νόμων της Κύπρου. 10

Με τον περί Αστυνομίας (Τροποποιητικός) Νόμο του 1966 (Αρ. 29/66), το Άρθρο 13 που προνοεί για τους διορισμούς, τις προαγωγές, κ.λ.π., των Μελών της Αστυνομικής Δύναμης, τροποποιήθηκε ριζικά. 15

Το Άρθρο 13(2)(3) και (4) του περί Αστυνομίας Νόμου, Κεφ. 285, μετά την τροποποίηση έχει:- 20

- “(2) Ο Αρχηγός, τη εγκρίσει του Υπουργού, διορίζει, κατατάσσει, προάγει και απολύει πάντα τα μέλη της Δυνάμεως μέχρι και συμπεριλαμβανομένου του Αρχιεπιθεωρητού. 25
- (3) Οι όροι διορισμού, κατατάξεως, προαγωγής, υπηρεσίας και απολύσεως μελών της Δυνάμεως προβλέπονται υπό Κανονισμών γενομένων υπό του Υπουργικού Συμβουλίου επί τη βάσει του παρόντος άρθρου και δημοσιευομένων εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας: 30

Νοείται ότι μέχρι της εκδόσεως των εν των παρόντι εδαφίω προβλεπομένων Κανονισμών οι κατά την ημερομηνίαν ενάρξεως ισχύος του παρόντος Νόμου εν ισχύϊ Κανονισμοί και Γενικαί Διατάξεις θα εξακολουθήσωσιν εφαρμοζόμενοι. 35

(4) Κανονισμοί εκδιδόμενοι επί τη βάσει του παρόντος άρθρου κατατίθενται εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων. Εάν μετά πάροdon δεκαπέντε ημερών από της τοιαύτης καταθέσεως η Βουλή των Αντιπροσώπων δι’ αποφάσεως αυτής δεν τροποποιήση ή ακυρώση τους ούτω κατατεθέντας 40

5 Κανονισμούς εν όλω ή εν μέρει τότε ούτοι αμέσως μετά την πάροδο της άνω προθεσμίας δημοσιεύονται εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας και τίθενται εν ισχύι από της τιαούτης δημοσιεύσεως. Εν περιπτώσει τροποποιήσεως ούτων εν όλω ή εν μέρει υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων ούτοι δημοσιεύονται εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας ως ήθελον ούτω τροποποιηθή υπ' αυτής και τίθενται εν ισχύι από της τιαούτης δημοσιεύσεως."

10 Ο Τροποποιητικός Νόμος 29/66 άρχισε να ισχύει από τις 30 Ιουνίου, 1966, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

15 Οι Κανονισμοί του 1958 τροποποιήθηκαν με τους Κανονισμούς Αρ. 943/66 (Παράρτημα Τρίτον, 10 Νοεμβρίου, 1966), τους Κανονισμούς Αρ. 111/72 (Παράρτημα Τρίτον, 9 Ιουνίου, 1972), τους Κανονισμούς Αρ. 347/80 (Παράρτημα Τρίτον, 12 Δεκεμβρίου, 1980), τους Κανονισμούς Αρ. 184/83 (Παράρτημα Τρίτον, 22 Ιουλίου, 1983) και τους Κανονισμούς
20 Αρ. 271/83 (Παράρτημα Τρίτον, 29- Οκτωβρίου, 1983). Ουσιαστική τροποποίηση και ριζική αλλαγή έγινε με τους περί Αστυνομίας (Προαγωγαι) (Τροποποιητικοί) Κανονισμούς του 1983, (Κ.Δ.Π. 184/83), (Κανονισμοί 184/83). Οι ουσιαστικοί Κανονισμοί 3 μέχρι 9 και 10(3), που αναφέρονται στις προα-
25 γωγές, ακυρώθηκαν και αντικαταστάθηκαν.

30 Η νομοθετική εξουσία "εν παντί θέματι" ασκείται αποκλειστικά από τη Βουλή των Αντιπροσώπων. Ανάθεση με νόμο σε άλλα όργανα της άσκησης νομοθετικής εξουσίας και θέσπισης κανόνων δικαίου - δευτερογενής νομοθεσία - είναι επιτρεπτή από το Σύνταγμα και στη σύγχρονη κοινωνία με τα περίπλοκα προβλήματα είναι συνήθης.

35 Η δευτερογενής νομοθεσία πρέπει στο ουσιαστικό μέρος να συμμορφώνεται με το νόμο και να γίνεται σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζει ο νόμος. Σε αντίθετη περίπτωση είναι άκυρη για υπέρβαση εξουσιοδότησης - (*ultra vires*).

40 Οι Κανονισμοί που έγιναν μετά τις 30 Ιουνίου, 1966, κρίθηκαν από το Δικαστήριο στην υπόθεση *Lefkatis and Others v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1372, ως άκυροι, γιατί η προϋπόθεση της κατάθεσής τους στη Βουλή δεν τηρήθηκε. Η απόφαση

Lefkatis επικυρώθηκε από την Ολομέλεια στην έφεση *Stavrou and Others v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 361, και ακολουθήθηκε σε όλες τις κατοπινές υποθέσεις, στις οποίες προσβλήθηκε η νομιμότητα των προαγωγών, για το λόγο ότι βασίστηκαν σε άκυρους Κανονισμούς.

5

Οι άκυροι Κανονισμοί που έγιναν μετά τη θέσπιση του Νόμου 29/66 δεν επηρέασαν την ισχύ των Κανονισμών του 1958, και με τον περί Αστυνομίας (Τροποποιητικός) Νόμο του 1986 (Αρ. 78/86) οι Κανονισμοί αυτοί εξακολούθησαν να ισχύουν μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου, 1986.

10

Οι Κανονισμοί 71/87 πρόβλεπαν ότι είχαν αναδρομική ισχύ από 10 Νοεμβρίου, 1966. Δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 27 Φεβρουαρίου, 1987, αφού είχαν εκδοθεί από το Υπουργικό Συμβούλιο, κατατεθεί στη Βουλή και εγκριθεί από τη Βουλή. Η πράξη της έκδοσής τους προηγήθηκε της θέσπισης του περί της Αστυνομίας (Τροποποιητικός) Νόμου του 1987 (Αρ. 18/87), με τον οποίο προστέθηκε το ακόλουθο εδάφιο στο Άρθρο 13:-

15

20

“(5) Κανονισμοί εκδιδόμενοι δυνάμει του παρόντος άρθρου δυνατόν να έχουν αναδρομικήν ισχύν.”

Δευτερογενής νομοθεσία μπορεί να έχει αναδρομική ισχύ μόνο αν ο Νόμος ειδικά εξουσιοδοτεί την αναδρομικότητα και δεν είναι αντίθετη ή ασύμφωνη με ειδική συνταγματική πρόνοια -(Άρθρα 61 και 82 του Συντάγματος, *Papanicopoulos v. Morphou Co-Operative* (1986) 1 C.L.R. 288).

25

30

Με βάση το Άρθρο 13, το Υπουργικό Συμβούλιο εξέδωσε τους Κανονισμούς 100/87, των οποίων η ισχύς θεωρείται ότι άρχισε από τις 10 Νοεμβρίου, 1966. Αυτό είναι σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου 18/87, που ισχύει από 27 Φεβρουαρίου, 1987.

35

Η ακυρωτική δικαστική απόφαση εξαλείφει *ex tunc* την ακυρούμενη πράξη και τα αποτελέσματα που έχουν παραχθεί από αυτή και κάθε συνέπειά της.

40

Η ανάκληση διοικητικής πράξης είναι νέα εκτελεστή διοικητική πράξη. Η ανάκληση εξ ολοκλήρου διοικητικής πράξης ενεργεί

5 ex tunc και επιφέρει την εξαφάνιση της πράξης εξ υπαρχής (Χρίστος Παπαδόπουλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 973). Μετά την ανάκληση η κατάσταση επανέρχεται στο πραγματικό και νομικό καθεστώς της ημέρας που εκδόθηκε η πράξη που ανακλήθηκε.

10 Στις περιπτώσεις προαγωγής η Διοίκηση έχει υποχρέωση να επανεξετάσει το ζήτημα της προαγωγής, με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς της ημέρας της προαγωγής που ακυρώθηκε ή ανακλήθηκε και να εκδώσει νέα απόφαση. Η νέα απόφαση έχει αναδρομική ισχύ και αρχίζει από το χρόνο της πράξης που ακυρώθηκε ή ανακλήθηκε. Αυτό αποτελεί εξαίρεση από το γενικό κανόνα του Διοικητικού Δικαίου, που δεν επιτρέπει αναδρομική ισχύ των διοικητικών πράξεων.

15 Το Γαλλικό Συμβούλιο της Επικρατείας στην υπόθεση C.E. 26 Δεκεμβρίου, 1925, *Rodiere*, Rec. 1065, (R.D.P. 1926.32), διατύπωσε την ανάγκη έκδοσης αναδρομικής πράξης, με την ακόλουθη σκέψη:-

20 “Κατ’ αρχήν οι κανονισμοί και αι αποφάσεις της διοικητικής αρχής δεν δύνανται να ορίσουν εμμή περί του μέλλοντος, πλην εάν εκδίδονται εις εκτέλεσιν αναδρομικού νόμου, του κανόνος τούτου χωρεί προδήλως εξαιρέσεις, όταν αι αποφάσεις αυτές εκδίδονται εις εκτέλεσιν αποφάσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας, ήτις, διά των εν αυτή απαγγελλομένων ακυρώσεων, επάγεται αναγκαιώς ορισμένα αποτελέσματα εν τω παρελθόντι διά τον λόγον ακριβώς ότι αι ακυρωθείσαι δι’ υπέρβασιν εξουσίας πράξεις θεωρούνται ως ουδέποτε λαβούσαι χώραν.”

35 (Βλ. *Les Grands Arrêts de la Jurisprudence Administrative*, 8η Έκδοση, σελ. 186-191, Βεγλερή - “Η Συμμόρφωσις της Διοικήσεως εις τας Αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας”, 1934, σελ. 95, 96, 97).

Στην υπόθεση 414/54 (Ολ.) - Αποφάσεις Συμβουλίου Επικρατείας, 1954, Α., 468 - στη σελ. 469 ειπώθηκε:-

40 “Ούτω, εφόσον ο Υπουργός επελήφθη εκ νέου της ρυθμίσεως της υποθέσεως, κατόπιν της ακυρώσεως της προηγούμενης αποφάσεώς του, νομίμως περιέλαβεν εν τη προσβαλλομένη

αποφράσει αυτού διάταξιν περί αναδρομής της ισχύος της από της ενάρξεως της χειμερινής κτηνοτροφικής περιόδου 1952-1953, ήτοι αφ' ου χρόνου η Σταθοπούλου εδικαιούτο να ζητήσει, ως και εξήτησε πράγματι, την εξαίρεσιν, δοθέντος ότι η ακύρωσις επάγεται αναδρομήν, επαναφέρονσα την υπόθεσιν εις το προ ταύτης στάδιον.”

5

(Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-1959, σελ. 281, Μ.Α. Δένδια - “Διοικητικόν Δίκαιον” Τόμος Γ', “Διοικητική Δικαιοσύνη”. Έκδοση Δευτέρα, σελ. 359).

10

Την πιο πάνω εξαίρεση του κανόνα της μη αναδρομικότητας της διοικητικής πράξης υιοθέτησε η Κυπριακή Νομολογία - (βλ., μεταξύ άλλων, *Plousiou v. Central Bank* (1985) 3 C.L.R. 1257, 1273, *Yiallourous v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 677, 685, *Georgakis v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 348, *Georghios Haris v. The Republic of Cyprus* (1989) 3 C.L.R. 147).

15

Η ακύρωση διοικητικής πράξης ανατρέχει κατά κανόνα στο χρονικό σημείο έκδοσης της πράξης που ακυρώθηκε και επαναφέρει τα πράγματα στο νομικό και πραγματικό καθεστώς του χρόνου της έκδοσης της διοικητικής πράξης που ακυρώθηκε. Η διοίκηση υποχρεούται να προβεί σε νέα κρίση, βάσει του πραγματικού και νομικού καθεστώτος που ισχύει στο χρόνο αυτό. Για αποκατάσταση της νομιμότητας στην υπαλληλική σταδιοδρομία, γενικά, απαιτείται αναδρομική ισχύς της νέας διοικητικής πράξης.

20

25

Η νέα πράξη, έστω και αν της δοθεί αναδρομική ισχύς, εκδίδεται βεβαίως, κατά λογική ανάγκη, στο παρόν και όχι στο παρελθόν. Στο παρόν, όμως δεσμευτικό είναι το ισχύον δίκαιο. Το γεγονός ότι το δίκαιο αυτό είναι άλλο από εκείνο που ίσχυε κατά το χρόνο της έκδοσης της πράξης που ακυρώθηκε, δεν του αφαιρεί τη δεσμευτικότητά του, ούτε αίρει την αρχή της νομιμότητας της διοίκησης, που σημαίνει κατ' ανάγκη δέσμευση της διοίκησης από το ισχύον δίκαιο.

30

35

Οι Κανονισμοί που ίσχυαν στις 23 Μαρτίου, 1987, ήταν οι περί Αστυνομίας (Προαγωγαι) Κανονισμοί του 1987. Οι Κανονισμοί του 1958 δεν ήταν ισχύον δίκαιο. Κάθε διοικητική ενέργεια πρέπει να είναι σύμφωνη με το δίκαιο του χρόνου που λαμβάνει χώραν. Θα ήταν ανεπίτρεπτη η εφαρμογή

40

Κανονισμών που έχουν ακυρωθεί και η παράλειψη εφαρμογής Κανονισμών που ισχύουν στο χρόνο της έκδοσης μιας πράξης. Η αρχή της νομιμότητας της διοίκησης σημαίνει και τη δέσμευση της διοίκησης από το ισχύον δίκαιο (βλ. Δαγτόγλου - 5 "Γενικό Διοικητικό Δίκαιο", γ/II, 1982, σελ. 148-151).

Στην Υπόθεση 1375/1956 (Ολ.) - Αποφάσεις Συμβουλίου Επικρατείας, 1956, Β., σελ. 766 - στη σελ. 768 ειπώθηκε: -

10 "Η τοιαύτη επί τη βάσει των νέων τούτων νομοθετικών διατάξεων έκδοσις νέας διοικητικής πράξεως, ως η προσβαλλομένη, έστω και του αυτού περιεχομένου προς την ακυρωθείσαν, ούτε εις τας περί διακρίσεως των εξουσιών συνταγματικής διατάξεις προσκρούει ούτε θίγει τα αμετακλήτως διά 15 δικαστικής αποφάσεως κριθέντα, ως αβασίμως ισχυρίζεται η αιτούσα. Διότι δεν υπόκειται εν προκειμένω ανανέωσις των ακυρωθεισών διοικητικών πράξεων, αλλ' έκδοσις νέας, ισχυούσης διά το μέλλον, διοικητικής πράξεως επί τη βάσει του νέου κατά το άρθρο 19 νομ. 3194/55 νομικού καθεστώτος."

20 Οι ισχυρισμοί ότι έπρεπε να εφαρμοστούν οι Κανονισμοί του 1958 και ότι η πράξη του διορισμού δεν έπρεπε να είναι αναδρομική δεν ευσταθούν.

25 Οι δικηγόροι των αιτητών ισχυρίστηκαν ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη Γεώργιος Τέκλος και Ιάκωβος Παπακώστα δεν είχαν τα προβλεπόμενα προσόντα για προαγωγή στη θέση Υπαστυνόμου, γιατί δεν είχαν περασμένες τις καθιερωμένες εξετάσεις.

30 Από τα στοιχεία που παρουσιάστηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου είναι γεγονός ότι κατά την εξέταση υπέρτησαν μερικές μονάδες, αλλά τελικά μετά από αναθεώρηση και χαριστική πράξη του Αρχηγού της Αστυνομίας, λαμβανομένων υπόψη των βαθμών τους σε ένα έκαστο και σε όλα τα μαθήματα 35 μαζί, κρίθηκαν ότι πέρασαν τις εξετάσεις και η επιτυχία αυτή δημοσιεύτηκε στις Εβδομαδιαίες Διαταγές - εσωτερικό περιοδικό της Αστυνομικής Δύναμης Κύπρου, το οποίο κυκλοφορεί σε όλα τα μέλη της Δύναμης.

40 Οι δικηγόροι των αιτητών στην τελική τους αγόρευση ανέφεραν ότι είναι γεγονός ότι δημοσιεύτηκε στις Εβδομαδιαίες Διαταγές ότι τα δύο ενδιαφερόμενα αυτά πρόσωπα είχαν περά-

σει τις εξετάσεις, αλλά, επειδή δε δημοσιεύεται ο τρόπος με τον οποίο τις πέρασαν, οι αιτητές δε γνώριζαν τούτο και έτσι δεν πρόσβαλαν την απόφαση για επιτυχία των δύο ενδιαφερομένων μερών στις εξετάσεις για Υπαστυνόμους.

5

Εν πάση περιπτώσει, οι πράξεις της επιτυχίας δεν προσβάλλονται με τις προσφυγές αυτές, θεωρούνται για όλους τους σκοπούς νόμιμες και τα δύο αυτά ενδιαφερόμενα μέρη κατείχαν το προσόν των εξετάσεων. Μπορεί να λεχθεί ότι οι πράξεις αυτές είναι αυτοτελείς και δεν μπορούν να προσβληθούν παρεμπιπτόντως μετά τόσα χρόνια.

10

Οι αιτητές ισχυρίζονται ότι ο Αρχηγός της Αστυνομίας στις 15 Δεκεμβρίου, 1984, την ημέρα των προαγωγών που ακυρώθηκαν και/ή ανακλήθηκαν δεν ήταν το ίδιο πρόσωπο με τον Αρχηγό την ημέρα των προσβαλλομένων με την προσφυγή προαγωγών.

15

Όταν ο Νόμος αναθέτει καθήκον, ευθύνη, εξουσία στον Αρχηγό, το καθήκον ή εξουσία ασκείται από το πρόσωπο που νόμιμα κατέχει τη θέση του Αρχηγού στο χρόνο της άσκησης της διακριτικής ευχέρειας στη διαδικασία της προαγωγής.

20

“Αρχηγός” σημαίνει το πρόσωπο που κατέχει τη θέση του Αρχηγού το χρόνο που εκδίδεται μια συγκεκριμένη πράξη ή απόφαση.

25

Στους Κανονισμούς 100/87 υπάρχει πρόβλεψη για Επιτροπή Αξιολόγησης των υποψηφίων για προαγωγή μέχρι και του βαθμού του Ανώτερου Υπαστυνόμου, η οποία αποτελείται από ένα Ανώτερο Αξιωματικό ως Πρόεδρο και δύο Ανώτερους Αξιωματικούς ως μέλη, που ορίζονται από τον Υπουργό με εισήγηση του Αρχηγού. Ο Αστυνομικός Διευθυντής/Διοικητής Μονάδας και Προϊστάμενος του Σταθμού/Κλάδου του ενδιαφερομένου παρακάθηνται ως σύμβουλοι.

30

35

Σε όλους τους Κανονισμούς, συμπεριλαμβανομένων των Κανονισμών του 1958, προβλέπεται η σύσταση και λειτουργία Συμβουλίου Επιλογής, που αποτελείται από τον Υπαρχηγό της Δύναμης ή ένα από τους Βοηθούς Αρχηγούς ως Πρόεδρο και τρεις Ανώτερους Αξιωματικούς ως μέλη, που διορίζονται από

40

τον Υπουργό με εισήγηση του Αρχηγού, το οποίο προβαίνει στην περαιτέρω αξιολόγηση των προσοντούχων υποψηφίων για προαγωγή μελών της Δύναμης μέχρι και του βαθμού του Ανώτερου Υπαστυνόμου, συμπεριλαμβανομένου. Στις συνεδρίες του Συμβουλίου Επιλογής δύνανται, εάν το Συμβούλιο αποφασίσει, να παρακάθηνται "οι οικείοι Αστυνομικοί Διευθυνταί και οι οικείοι Διευθυνταί Μονάδων ως σύμβουλοι".

Το Συμβούλιο κατατάσσει τους υποψηφίους κατά προτεραιότητα στις ακόλουθες κατηγορίες:-

(α) Σθεναρώς συνιστώμενος.

(β) Συνιστώμενος.

(γ) Μη συνιστώμενος.

Το Συμβούλιο υποβάλλει τα έντυπα και τους πίνακες στον Αρχηγό, ο οποίος, αφού τα συμβουλευτεί, καθώς και όλα τα άλλα που αφορούν τον κάθε υποψήφιο, ασκεί τη διακριτική του ευχέρεια προαγωγής, με βάση το Άρθρο 13(2) του Νόμου.

Στις κρινόμενες προαγωγές τα δύο αυτά Σώματα λειτούργησαν όπως προνοούν οι Κανονισμοί και έγιναν οι σχετικές αξιολογήσεις, αλλά ήταν αδύνατο να επανασυσταθούν και λειτούργησουν με βάση τα δεδομένα του 1984, γιατί οι Αξιωματικοί, Αστυνομικοί Διευθυντές και οι Διοικητές Μονάδων έπαυσαν να υπηρετούν και οι υποψήφιοι βρίσκονται τοποθετημένοι, είτε σε άλλη επαρχία, είτε σε άλλα τμήματα. Υπάρχει εκ πρώτης όψεως παρατυπία διαδικασίας, όχι από αμέλεια της αρμόδιας αρχής ή υπαιτιότητά της, αλλά λόγω του χρόνου που μεσολάβησε.

Στο Σύγγραμμα το Odent "Contentieux Administratif", στις σελ. 1497-1499, κάτω από τον τίτλο "Impossibilite materielle d'accomplir certaines formalites" αναφέρεται ότι η διοίκηση δεν είναι υπόχρεη να ακολουθήσει τη διαδικασία, η οποία κάτω από τις περιστάσεις είναι αδύνατη, όχι από δικό της λάθος ή υπαιτιότητα, αλλά δικαιούται να ακολουθήσει μία διαδικασία που να παρέχει τα ίδια εγγύα όπως η διαδικασία που προβλέπεται. Η νομολογία του Γαλλικού Συμβουλίου της Επικρατείας είναι ότι η διοίκηση απαλλάσσεται της τήρησης

τύπου που είναι αδύνατος: (σελ. 1499)

“La jurisprudence estime, en effet, que si l’ administration est dispensee d’ accomplir une formalite impossible, elle doit autant que possible ne pas se prevaloir de cette impossibilite pour faire disparaître des garanties accordees aux interesses et donc observer, sous le controle du juge, une formalite analogue: ainsi en est-il pour les reconstitutions de carriere si la consultation des organismes qui auraient du emettre un avis pour que tout se soit passe regulierement est impossible, l’ administration doit consulter des organismes existants et offrant les memes garanties (S. 13 juillet 1965, Ministre des P.T.T c/Merkling, p. 424, R.A. 1966, p. 146, concl. Braibant; S. 20 Decembre 1968, Ministre des Transports c/Valade, p. 676).”

Παρόμοιο ζήτημα ηγήθη στις υποθέσεις **Yiallouros και Georgakis** (ανωτέρω) και το Δικαστήριο έκρινε ότι η παράβαση τύπου ή διαδικασίας από τον Αρχηγό, κάτω από τις δοσμένες περιστάσεις, δεν επηρέαζε τις προσβαλλόμενες αποφάσεις προαγωγών.

Δεν τηρήθηκε αυστηρά ο τύπος και η διαδικασία που προβλέπονται στους Κανονισμούς, γιατί ήταν αδύνατο λόγω των αλλαγών που μεσολάβησαν από το χρόνο των ακυρωτικών αποφάσεων και της αρχικής ανάκλησης. Τηρήθηκε το ουσιαδές μέρος και ακολουθήθηκε διαδικασία που παρείχε τα ίδια εχέγγυα όπως η διαδικασία που προβλέπεται στους Κανονισμούς.

Ο Αρχηγός της Αστυνομίας είχε ενώπιόν του όλα τα έντυπα, τους προσωπικούς φακέλους και όλα τα στοιχεία για τον κάθε υποψήφιο. Με βάση τα στοιχεία αυτά ετοίμασε την έκθεση προς τον Υπουργό, συστήνοντας τα ενδιαφερόμενα μέρη ως τους καταλληλότερους υποψήφιους για προαγωγή, με βάση το Άρθρο 13(2).

Ο Υπουργός, με βάση το τεκμήριο της κανονικότητας της διαδικασίας, στην απουσία μαρτυρίας ή ένδειξης για το αντίθετο, μελέτησε τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν του, που ήταν ικανοποιητικά ή/και επαρκή για το σκοπό της άσκησης της διακριτικής εξουσίας της έγκρισης, και τελικά έδωσε την αναγκαία έγκριση - (**Pantelis Th. Michanicos and Another v. Republic**

(*Public Service Commission*) (1976) 3 C.L.R. 237, 244, *Sanna v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 694, *Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318).

5 Τα κριτήρια για προαγωγή στην Αστυνομική Δύναμη δεν είναι τα ίδια με τα κριτήρια της προαγωγής στη Δημόσια Υπηρεσία. Τούτο εξηγείται από τα καθήκοντα, τις ευθύνες και τη θέση της Δύναμης στον κρατικό μηχανισμό.

10 Ο Κανονισμός 2(2) των Κανονισμών 100/87 προβλέπει:-
 “(2) Η αρχαιότητα θα λαμβάνεται υπ’ όψιν, πλην όμως δεν θα αφιέται να ρυθμίζει την προαγωγή, μεγαλύτερα δε σπουδαιότητας θα προσδίδεται εις επαγγελματικές ικανότητες και ατομικά ηγετικά προσόντα, εις νομιμοφροσύνην, πρωτοβουλιάν, ανωτερότητα χαρακτήρος, πραγματικήν και αληθή εκτίμησιν της αποστολής της Αστυνομίας”.

20 Η αρχαιότητα λήφθηκε υπόψη σύμφωνα με τους Κανονισμούς. Δεν έχει ρυθμιστική βαρύτητα. Οι άλλες ιδιότητες και κριτήρια, που προβλέπονται ρητά στους Κανονισμούς, προέχουν.

25 Με βάση το περιεχόμενο των φακέλων και όλων των στοιχείων που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, κανένας από τους αιτητές δεν έχει αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών.

30 Με βάση τα ίδια στοιχεία οι προσβαλλόμενες προαγωγές ήταν εύλογα επιτρεπτές στον Αρχηγό.

Η προσβαλλόμενη απόφαση προαγωγών περιέχει αιτιολογία η οποία συμπληρώνεται από τα στοιχεία των διοικητικών φακέλων.

35 Για τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές απορρίπτονται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.